

dragelsesformer, som er opstaaet her i Danmark, som i mange Henseender er os til stor Hæder ogsaa i Udlandet, og som i alt Fald er et ejendommeligt Rodskud af dansk Kultur, ikke ogsaa skulde repræsenteres i Kommissionen og komme til at influere paa den. Det synes jeg vilde være ganske uberettiget. — Men jeg er ganske klar over, at der vil komme til at staa stærk Kamp ogsaa om Spørgsmaalet om den obligatoriske Ungdomsskole i den Form, som den svenske har; og som i mange Maader maa siges at være særdeles tiltalende. Der trænges ganske upaatvivleligt til noget i den Retning.

Der er saaledes Spørgsmaal, mener jeg, som man kunde tage op straks, og som det er absolut nødvendigt at tage op. Men da Ministeren jo allerede ved Finanslovdebatten fik Tilslutning fra forskellige Sider til denne Kommission, og da han nu har faaet principiel Tilslutning fra de øvrige Partier, vil jeg bemærke, at mit Parti har bemyndiget mig til at erklære, at ogsaa vi erkender, at her foreligger saa vigtige Problemer, at vi ikke vil modsætte os, at de tages op til Behandling i en saadan Kommission. Skønt vi altsaa staa skeptisk overfor, hvad der kan komme ud af denne Kommission, erkender vi, at der er saare vigtige Spørgsmaal, som det er betimeligt hurtigst muligt at skride til Løsning af. Vi tiltræder dette Forslag principielt, idet det er givet, at det konservative Folkeparti i høj Grad er interesseret i at bidrage til at skabe de baade i pædagogisk og økonomisk og administrativ Henseende bedste og lykkeligste Kaar for vort Skolevæsen overhovedet.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa alle de enkelte Opgaver, som er blevet belyst af de foregaaende Talere. Det forekommer mig, at der er først Aarsag til at belyse dem, naar man i Kommissionen stod overfor disse Spørgsmaal. Jeg skal blot sige et Par Ord om nogle Enkeltheder i Lovforslaget. Naturligvis har vort Parti ogsaa haft meget alvorlige Betæneligheder ved § 2's Bestemmelser om Kommissionens Sammensætning. Ministeren foreslaar jo praktisk talt, at han selv skal udnævne 26 Medlemmer, overfor hvilke staa 12 rigsdagsvalgte Medlemmer, og der er ikke givet mindste Antydning af Regler, som Undervisningsministeren vil følge ved Udnævnelsen af disse Medlemmer. Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) antydede, i hvad Retning man ventelig vilde gaa for at finde disse 26 Mennesker. Jeg vil give det ærede Medlem for Assens-Kredsen

(Klaus Berntsen) Ret i, at det vilde blive en højst ensidig pædagogisk Sammensætning. Det forekommer mig — for øvrigt blev det ogsaa bemærket af det ærede 2det Medlem for Hovedstaden —, at ogsaa Forældrene burde være repræsenterede paa en eller anden Maade. Vi maa ogsaa afgjort forlange, at Kirken repræsenteres i Kommissionen. Men som Helhed vil jeg sige, at det forekommer mig rimeligere, at man, om jeg saa maa sige, byttede Tallene om. Det vilde forekomme mig rimeligere, at Rigsdagen, som dog repræsenterer den største Del af Befolkningen, havde den aldeles afgørende Indflydelse i denne Kommission, medmindre man, som sagt, ønsker at give nærmere bestemte Regler, som i alt Fald kan bidrage til, at vi faar mere Tillid til, at Kommissionen bliver sammensat paa en fyldig og virkelig repræsentativ Maade.

Den højtærede Undervisningsminister beklagede ved Forelæggelsen af Lovforslaget den Fejl, der var indløbet i Bemærkningerne til det, om Valget af de 12 Medlemmer, Rigsdagen skulde udpege, og erklærede, at Fejlen beroede paa, at man i Ministeriets Kontor som Paradigma for Udarbejdelsen havde benyttet et Lovforslag fra 1915—16 om en Seminariekommision. Jeg maa dog i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Ministeren selv ved sin Finanslov-tale, den 29. Oktober i Aar, udtrykkelig bemærkede med Hensyn til disse rigsdagsvalgte: „Sammensætningen af Kommissionen maa naturligvis være saaledes, at Rigsdagen repræsenteres deri; der maa være en ligelig Repræsentation for alle Rigsdagens 4 Partier.“ Det forekommer mig altsaa, at Ministeren den Gang har haft den samme Opfattelse af Lovforslagets Indhold, som han glemte at faa rettet i Bemærkningerne til det. Men det synes jo at vise, at Ministeren ikke er saa fast med Hensyn til denne Kommissions Sammensætning, at det er et Spørgsmaal, hvor det ikke vil volde ham stor Betænelighed at afvige fra det her foreslaaede. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at han er villig til at afvige fra Forholdet mellem de rigsdagsvalgte og de ikke-rigsdagsvalgte, og haabe, at han vil være villig til at gaa med, naar Udvalget foreslaar noget i Retning af en nærmere Begrænsning af, hvordan disse ministervalgte Medlemmer skal udtages. Det gælder ogsaa Valget af Pædagoger. Jeg kan ikke nægte, at min Tillid til Ministerens Judicium paa dette Omraade led et meget alvorligt Knæk, da han i sin Tid besatte Posten som Forstander for Skaarup Seminarium, som han bemærkede den Gang,